

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118201730
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118201730.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25 , 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária, JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Y. G., X.. XX.XX.XXXX, L. Ž. XXX, XXX XX Ž. o zaplatenie 1 585,27 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 954,13 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne z tejto sumy od 13.09.2015 s tým, že ak celková suma úroku z omeškania dosiahne sumu 1 500 €, tak od nasledujúceho dňa je výška úroku z omeškania 5,05 % ročne, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 20,40 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 9Csp/22/2018 - 41 zo dňa 07.05.2018 takto rozhodol:

Žalobu zamietla.

Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

1.1. Odôvodnenie:

1. Návrhom došlým súdu dňa 19.02.2018 sa žalobca na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 1585,27 € ako nedoplatku z úverového vzťahu vzniknutého na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500102482 zo dňa 06.02.2015.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Súd rozhodol na základe listín tvoriacich súdny spis s zistil nasledujúce:

3.1. Dňa 06.02.2015 mala byť medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o revolvingovom úvere s nasledujúcimi parametrami:

O poskytnutá čiastka úveru - 1500 €,

O počet splátok - 42,

O mesačná splátka - 47,17 €,

O ročná úroková sadzba - 17,68 €,

O poplatok za poskytnutie úveru - 150 €.

3.2. Podľa Oznamenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré má byť súčasťou zmluvy, bol dátum prvej splátky - 10.03.2015 a dátum poslednej splátky - 10.08.2018.

3.3. Žalobca v návrhu uviedol, že úver bol zaplatený vo výške 395,87 €.

4. Súd preskúmal zmluvu o úvere uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným a zistil, že údaje o požadovanom revolvingovom úvere, teda oferta dlžníka sa nachádza v bode 5. tejto zmluvy. Okrem iného dlžník požadoval, aby mu bol poskytnutý úver, ktorého RPMN bude predstavovať výšku 25,73% ročne. V bode 6. zmluvy sa nachádzajú údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré sú zhodné s ofertou dlžníka okrem údajov o RPMN. V zmluve bola dohodnutá RPMN vo výške 25,57% ročne.

5. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich právnych úvah:

§ 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka - Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

§ 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka - Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka - Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

5.1. V zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je uvedenie RPMN podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej neuvedenie v zmluve (ak zmluva inak vznikla) je sankcionované tým, že takáto zmluva je bez poplatkov a bez úrokov. Je teda zrejmé, že v prípade, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene výšky RPMN, dochádza tým k zmene podstatných náležitostí zmluvy a takúto odpoveď je treba považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu zmluvy, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy, teda dlžníkom. V uvedenom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú predmetom tohto konania, uzavreté neboli. Na vyššie uvedenom závere nič nemení ani ustanovenie čl. 2 bodu 2.1 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého: „... Veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany veriteľa.“ Predmetné ustanovenie treba v prospech žalovaného spotrebiteľa vykladať spôsobom vyššie uvedeným (ako novú ofertu) inak by išlo o neplatné ustanovenie z dôvodu rozporu s § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka (Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.) pre rozpor s § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka. Rozpor oferty a jej prijatia je zvýraznený ešte aj „Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“, ktoré oproti návrhu obsahuje ďalšie údaje ako napr. pomer istiny a úroku v splátke; dátum splatnosti prvej splátky úveru; dátum splatnosti poslednej splátky úveru a pod.

5.2. Vyššie uvedený záver o neexistencii úverovej zmluvy bol potvrdený rozsudkom KS v PO sp. zn. 7Co/11/2017 - Žiadosť o poskytnutie úveru obsiahnutá v bode 5 zmluvy o revolvingovom úvere predstavuje návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43a Občianskeho zákonníka. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Ak žalovaný zmenil údaj o RPMN fakticky išlo v zmysle ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> o odmietnutie návrhu žalobcu, ktoré je potrebné považovať za nový návrh. Tento nový návrh musel byť prijatý žalobcom v účastníkmi dojednanej písomnej forme. Povinnosť uzatvoriť zmluvu v písomnej forme priamo vyplýva z obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. V zmysle bodu 13 zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 11. 09. 2014 na jej uzatvorenie sa vyžadovalo riadne vyplnenie zmluvy a následné podpísanie. K písomnému prijatiu nového návrhu v zmysle ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> zo strany žalobcu nedošlo, a preto ani zmluva o revolvingovom úvere platne vzniknúť nemohla.

5.3. Rovnaký záver prijal KS v PO aj vo veci sp. zn. 6Co/320/2015 z 28.03.2017 - Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyni úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalobkyne o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov čl. 6 zmluvy označeného ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“, resp. formou „oznámenia veriteľa o schválení úveru“. Je zrejmé, že žalobkyňa v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru (18.08.2011) nemala vedomosť o výške RPMN, resp. bola jej známa len „predpokladaná RPMN“ ktorú žalovaný uviedol v čl. 6 zmluvy a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“, keďže k tomuto došlo až dňa 23.08.2011.

K odvolacím dôvodom odvolací súd ešte uvádza, že je možné proces uzatvárania zmlúv rozdeliť a fázu návrhu a fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Ak teda žalovaný v časti zmluvy „údaje o schválenom úvere“ a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“ uvádzal iné údaje ako údaje uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, išlo o nový návrh, ktorý mala žalobkyňa prijať. Žalovaný teda nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj. Je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že v žiadosti žalobkyne bol údaj týkajúci sa RPMN vo výške 70,01 %, pričom v oznámení veriteľa o schválení úveru RPMN predstavovala výšku 66,59 %. V tejto súvislosti neobstojí argument žalovaného, že RPMN nemôže byť predmetom dohody a že jej výpočet je konkrétne určený, jej výška však musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi v čase vzniku dohody. Nemôže byť zmenená jednostranným úkonom zo strany žalovaného.

Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva platne nevznikla, z tohto dôvodu žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Odvolací súd poukazuje na § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523457'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka s tým, že plnenie bez právneho dôvodu malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia, ktoré je nutné vydať tomu, na úkor koho bolo získané. Keďže žalobkyňa vrátila žalovanému viac finančných prostriedkov ako jej bolo žalovaným poskytnutých, na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo dôvodné zaviazat' žalovaného.

5.4. Vyššie uvedený právny záver sa zdá byť prijatý minimálne väčšinovo, keďže je uvedený aj rozhodnutím KS v PO sp. zn. 17Co/73/2016, 2Co/51/2017, najnovšie 21Co/109/2017 z 26.04.2018, v rozhodnutí KS v BB sp. zn. 13Co/1266/2014, 15Co/768/2014, KS v Žiline sp.zn. 5Co/797/2014, 6Co/107/2016 a ďalších.

6. K názoru žalobcu, že súčasťou zmluvy je aj „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere“, súd ešte dodáva, že ide o listinu vydanú žalobcom až po podpise zmluvy dlžníkom, ktorá len prehlbuje nesúlad medzi návrhom a prijatím zmluvy, tak ako je vyššie uvedené. KS v Žiline vo veci sp. zn. 6Co/107/2016 k tejto otázke uviedol - Krajský súd vyhodnotil oznámenie veriteľa zaslané dlžníkovi až následne po uzavretí zmluvy ako jednostranný prejav vôle, ktorý sa mohol stať súčasťou zmluvy až jeho akceptovaním zo strany odporkyne.

7. Vzťah medzi účastníkmi konania, tak treba posudzovať ako vzťah z bezdôvodného obohatenia, pričom išlo o plnenie bez právneho dôvodu (k vzniku zmluvy a to aj neplatnej pre nedostatok prieniku oferty s jej prijatím nedošlo).

7.1. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bez dôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka - Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka - Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 107 ods.1 OZ - Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods.2 OZ - Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

8.2. K poskytnutiu úveru (reálne len vo výške 1350 € z dôvodu odčítania poplatku 150 €) došlo zo strany žalobcu 06.02.2015. Subjektívna premlčacia lehota tak uplynula 06.02.2017 a objektívna premlčacia lehota uplynula 06.02.2018. Ak teda žaloba bola podaná až dňa 19.02.2018 bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty a preto ju súd zamietol.

2. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 10Co/68/208 - 56 zo dňa 27.11.2018 rozsudok okresného súdu zrušil. Nosné časti zrušujúceho uznesenia sú nasledujúce:

18. Odvolací súd uvádza, že skutkové zistenia súdu prvej inštancie nekorešponujú s predloženými dôkazmi pokiaľ sa týka ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), keď podľa žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu žalobca žiadal o poskytnutie úveru s predpokladanou RPMN za úver 25,73 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 17,68 % a priemernou RPMN za úver 36,30, pričom podľa údajov o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu bol žalobcovi poskytnutý úver s identickou výškou RPMN za úver rovnako s identickou ročnou úrokovou sadzbou úveru ako aj s priemernou RPMN za úver (body 5, 6 žiadosti), pričom rovnaké parametre spĺňa RPMN aj v oznámení žalobcu o schválení úveru dlžníkovi - žalovanému, zo dňa 06.02.2015. Aj keď by bolo zmluvné dojednanie oprávňujúce veriteľa - žalobcu znížiť, resp. zmeniť navrhované podmienky úveru neplatné, žalobca tak v prejednávanej veci neurobil, preto je konštatácia súdu prvej inštancie, podľa ktorého „je zrejmé, že v prípade ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene výšky RPMN, dochádza tým k zmene podstatných náležitostí zmluvy a takúto odpoveď je potrebné považovať za nový návrh“ bez akejkoľvek relevancie v prejednávanej veci. Je nepochybné, že žalobca ako veriteľ v oznámení o schválení úveru zohľadnil všetky požadované údaje žalovaným, preto citácia súdom prvej inštancie záveru rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, vo veci sp. zn.: 7Co/11/2017, podľa ktorého ak žalovaný zmenil údaj o RPMN fakticky išlo v zmysle ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka o odmietnutie návrhu žalobcu, ktoré je potrebné považovať za nový návrh, je v tejto veci neaplikovateľné, nakoľko k žiadnej zmene požadovaných údajov žalobcom nedošlo.

20. Rovnako možno prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, že v súvislosti s aplikáciou § 5b Zák. č. 250/2007 došlo k nezákonnosti v postupe súdu, keď napriek tomu, že konanie začalo až po vyhlásení nálezu PL.ÚS 11/2016 súd prvej inštancie aplikoval citované ustanovenie keď ex offo prihládol na premlčanie. Dňa 07.02.2018 Ústavný súd SR vo veci PL.ÚS 11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ust. § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s článkom 46 ods. 1 v spojení s článkom 1 ods. 1 Ústavy SR. Ustanovenie, ktoré nie je v súlade s Ústavou, stráca účinnosť dňom uverejnenia nálezu v zbierke SR (čl. 125 ods. 3, ods. 6 Ústavy SR). Nález Ústavného súdu SR treba vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia s Ústavou SR. Nález Ústavného súdu - okrem toho, že je právnym dôvodom neúčinnosti nesúladného ustanovenia zákona (ex nunc, od publikovania nálezu v Zbierke zákonov SR) - predstavuje tiež interpretáciu dotknutých ustanovení Ústavy (v tomto prípade čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR) v tom zmysle, že ich treba vykladať inak než ich vyložil zákonodarca pri prijímaní nesúladného ustanovenia zákona (v tomto prípade to znamená, že prihládanie na premlčanie bez námietky strany je v rozpore s týmito ustanoveniami Ústavy).

21. Odvolací súd tiež dáva do pozornosti aj uznesenie (zjednocujúce stanovisko) Ústavného súdu SR a z 11. októbra 2006, sp. zn.: PLz. ÚS 1/2006, kde bola riešená otázka okamihu hmotnoprávných účinkov Nálezu Ústavného súdu a kde Ústavný súd okrem iného konštatoval, že hmotnoprávne účinky Nálezu vo vzťahu ku konaniam, ktoré ešte neboli právoplatne skončené nastávajú ex tunc, teda na ustanovenie zákona, ktoré bolo v nesúlade s Ústavou sa hľadá akoby nebolo nikdy súčasťou právneho poriadku. Teda postup súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci použil ust. § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nebol správny.

3. Okresný súd vec znovu prejednal a celom rozsahu zotrváva na záveroch uvedených v prvom rozsudku s výnimkou možnosti aplikácie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., ktorého aplikácia v pôvodnom rozsudku však bola tiež správna.

3.1. Okresný súd opätovne skúmal zmluvu o úvere, ktorá mala byť uzavretá a je nepochybné, že údaj o RPMN v návrhu zmluvy (čl.5 - 25,73%) a v jej prijatí (čl.6 - 25,57%) je rozdielny. Prijatie návrhu vo forme „Oznámenia veriteľa“ obsahuje ďalšie údaje - dodatky, ktoré v oferte uvedené nie sú a to a) dátum splatnosti prvej splátky, b) dátum splatnosti splátky v mesačnej perióde splácania, c) dátum splatnosti ďalších splátok, d) dátum splatnosti poslednej splátky, e) rozpis splátky na istinu a úroky.

3.2. Zmluva je uzavretá v momente zhody (konsenzu) vôle zmluvných strán o obsahu zmluvy tým, že riadne a včasné prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobudlo účinnosť (§ 43c ods. 2 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977759&FragmentId2=3977759>>). Prijatím návrhu na uzavretie zmluvy bez zmien a doplnkov dochádza k zmluvnému konsenzu, ktorý má právotvorné účinky na vznik zmluvy. Zhoda vôle navrhovateľa a adresáta je predpokladom vzniku každej zmluvy. Zhoda vôle sa musí vzťahovať na celý obsah zmluvy. Ustanovenie § 44 ods. 2 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977765&FragmentId2=3977765>> vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (súhlas) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie

bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek doplnkov, zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje modifikáciu obsahu, resp. dodatky, výhrady, obmedzenia či iné zmeny, považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku, za zánik pôvodného návrhu a za splnenia podmienok uvedených v § 43a ods. 1 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977743&FragmentId2=3977743>> za nový návrh so zmeneným obsahom. V prípade protinávru dochádza k zmene doterajšieho postavenia subjektov, t. j. navrhovateľa a adresáta (obláta).

3.3. V zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je uvedenie RPMN a splatnosti splátok podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej neuvedenie v zmluve (ak zmluva inak vznikla) je sankcionované tým, že takáto zmluva je bez poplatkov a bez úrokov. Je teda zrejmé, že v prípade, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene výšky RPMN a k doplneniu ďalších zákonom obligatórne vyžadovaných zmluvných údajov, dochádza tým k zmene podstatných náležitostí Zmluvy a takúto odpoveď je treba považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu Zmluvy, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy, teda dlžníkom. V uvedenom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto konania, uzavretá nebola. Podľa rozsudku KS v BB sp. zn. 17Co/373/2017 vo veci Profi Credit a obdobnej zmluvy ako je v prejednávanej veci - Občiansky zákonník nemá ustanovenie, že na uzavretie zmluvy stačí dohoda strán o jej podstatných náležitostiach, preto na uzavretie zmluvy sú nevyhnutné dva adresované jednostranné právne úkony, ktoré sú úplne obsahovo zhodné.

3.4. Súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že RPMN je výsledkom výpočtu a nie zmluvného dojednanja, preto nemá vplyv na vznik zmluvy. Vyššie citované ustanovenia OZ nerozlišujú charakter a závažnosť rozdielnych údajov v návrhu a jeho prijatí ale vyžadujú jednoznačný konsenzus. Preto posudzovanie charakteru rozdielneho údaja považuje súd za zbytočnú. Navyiac, ak RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, tak rozdielna výška RPMN logicky znamená rozdielnu výšku celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom (v prejednávanej veci uvedenú v návrhu a v prijatí návrhu).

3.5. Vyššie uvedený právny záver sa zdá byť prijatý minimálne väčšinou, keďže je okrem už vyššie citovaných rozhodnutí KS v PO uvedený aj rozhodnutím KS v PO sp. zn. 17Co/73/2016, 2Co/51/2017, 21Co/109/2017 a najnovšie 13Co/35/2018 zo dňa 17.12.2018 a sp. zn. 14Co/19/2018 zo dňa 20.11.2018, ako aj v rozhodnutí KS v BB sp. zn. 13Co/1266/2014, 15Co/768/2014, KS v Žiline sp. zn. 5Co/797/2014, 6Co/107/2016 a ďalších.

4. Rovnako súd nesúhlasí s konštatovaním nezákonnosti postupu vo veci použitia § 5b zákona č. 250/2017 Z.z. V bode 20. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia KS v PO uviedol - Dňa 07.02.2018 Ústavný súd SR vo veci PL.ÚS 11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ust. § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s článkom 46 ods. 1 v spojení s článkom 1 ods. 1 Ústavy SR. Ustanovenie, ktoré nie je v súlade s Ústavou, stráca účinnosť dňom uverejnenia nálezu v zbierke SR (čl. 125 ods. 3, ods. 6 Ústavy SR).

4.1. KS napriek nezákonnosti postupu okresného súdu konštatoval jeho zákonnosť a správnosť, keďže nález o nesúlade § 5b bol síce vyhlásený 07.02.2018 ale okresný súd rozhodol dňa 07.05.2018 a nález bol v Zbierke SR uverejnený až po jeho rozhodnutí dňa 27.09.2018. V čase rozhodovania okresného súdu tak § 5b bol stále účinnou súčasťou právneho poriadku a okresný súd musel podľa neho postupovať. Podľa rozhodnutia KS v PO sp. zn. 21Co/107/2018 - S poukazom na citované články Ústavy Slovenskej republiky, ako aj zákonné ustanovenia, odvolací súd uvádza, že v čase vyhlásenia rozsudku prvoinštančným súdom dňa 13.03.2018 bolo povinnosťou prvoinštančného súdu riadiť sa v tom čase platnou a účinnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/>> o ochrane spotrebiteľa. V čase rozhodovania o žalobcom uplatňovanom nároku platný a účinný právny predpis ukladal orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Odvolací súd zároveň dodáva, že nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 <<http://merit.slv.cz/PL.US11/2016>> zo dňa 07.02.2018, bol v Zbierke zákonov Slovenskej republiky publikovaný dňa 27.09.2018 a to pod č. 271/2018 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2018/271/>> Z.z.. Do tohto momentu je však

potrebné vychádzať z prezumpcie ústavnosti aplikovaného ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/>> o ochrane spotrebiteľa. Rozhodnutím súdu nedošlo k porušeniu Ústavy Slovenskej republiky, ako ani Dohovoru o ochrane ľudských a základných slobôd, uplatnená odvolacia námietka preto nebola dôvodná.

5. Žalovanému bola poskytnutá suma 1350 € a tento vrátil sumu 395,87 €. Dlžná istina tak predstavuje výšku 954,13 €.

6. Podľa § 517 ods.1 OZ - Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 OZ - Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 NV SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy - Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6.1. Žalobca požadoval úroky z omeškania nasledujúco: Žalovaný je povinný zaplatiť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu sumu 1585,27 € spolu s zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne zo sumy 1585,27 € od 13.09.2015 do zaplatenia, tak že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1500 € a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne 1500 € len 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 1585,27 € do zaplatenia.

6.2. Splatnosť bezdôvodného obohatenie nie je zákonom upravená. Vychádza sa teda z § 563 OZ - Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Žalovaný bol na plnenie vyzvaný výzvou zo dňa 23.08.2015. Keďže žalobca požadoval úrok z omeškania odo dňa 13.09.2015, súd viazaný jeho návrhom priznal úrok od tohto dňa. Viazaný návrhom žalobcu priznal súd úrok z omeškania v ním požadovanej výške a ním požadovaným spôsobom, teda vo výške 0,55% ročne od 13.09.2015 až do zaplatenia a odo dňa keď úrok z omeškania dosiahne sumu 1500 € tak výška úroku z omeškania bude zákonných 5,05% ročne.

K zmluvnej pokute.

7. Podľa § 544 ods.2 OZ - Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

7.1. Keďže k platnému uzatvoreniu písomnej zmluvy v prejednávanej veci nedošlo, nebolo možné zmluvnú pokutu priznať.

8. Náhrada trov konania. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods.2 C.s.p. - O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10.1. Žalobca požadoval zaplatenie sumy 1585,27 € a priznaná mu bola suma 954,13 €. Úspech žalobcu - 60,20%, úspech žalovaného - 39,80%, čistý úspech žalobcu a nárok na náhradu trov konania - 20,40%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.